

نقش سرمایه اجتماعی در اقتصاد نوین (ارائه مدل جدید سرمایه فکری)

علی یاسینی: دانشجوی دکتری مدیریت آموزشی دانشگاه تربیت معلم تهران
آیت الله سعادت طلب: دانشجوی دکتری برنامه ریزی و توسعه آموزش عالی دانشگاه شهید بهشتی
اکبر رمضانی: دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی درسی دانشگاه تربیت معلم تهران

چکیده:

شواهد تجربی در جوامع مبتنی بر دانایی، اهمیت فرآیند خلق دانش را در ارتباط با سرمایه اجتماعی سازمانها به طور آشکارا نمایان می سازند. هدف اصلی این مقاله کمک به توسعه مفهوم سرمایه اجتماعی و نقش آن در اقتصاد نوین است. در این مقاله ابتدا چارچوب تئوریک سرمایه اجتماعی ارائه شده و سپس بر مبنای رویکرد سرمایه فکری، موقعیت و شرایط سرمایه اجتماعی در برخی از سازمان های ایران با اشاره به چشم انداز بین المللی ترسیم شده است. یافته های این بررسی از عوامل تسهیل کننده و توسعه دهنده یک چارچوب یکپارچه که برای مدیریت امور بفرنج لازم می باشند، حمایت کرده و مزایای آینده ی مدیریت این امور را با مدنظر قرار دادن ارتباط آن با چندین عامل اجتماعی برمی شمارد. پیشنهادات ارائه شده بر اساس مدل سرمایه فکری به طور دقیق شامل سرمایه اجتماعی هم می باشد.

واژه های کلیدی: سرمایه فکری، سرمایه اجتماعی، توسعه اقتصادی، دستاوردهای نامحسوس

مقدمه: (سرمایه اجتماعی به عنوان عامل کلیدی در محیط اجتماعی - اقتصادی)

مفهوم سرمایه اجتماعی در سالهای اخیر در حوزه های علوم اجتماعی، اقتصاد و اخیرا در علوم سیاسی مطرح گردیده است. تمرکز بر مقوله سرمایه اجتماعی، خصوصا در عرصه اقتصاد، عمدتا بر مبنای نقشی که این مفهوم در تولید و افزایش سرمایه های انسانی، اقتصادی و محیطی ایفا می کند، صورت می گیرد (بیکر، ۱۳۸۲: ۱۳). گرایش غالب مفهوم سرمایه اجتماعی در زمینه